

Rare gesprekken in een decor van gele opblaasobjecten

THEATER **SCHOTLAND**

Door Orkater/De Nieuwkomers **Regie**

Suze Milius **Gezien** 17/1, Haarlem **Te zien**

BelleVue, 27-29/1, Meervaart, 8/2

★★☆☆☆

Acteur en muzikant Krisjan Schellinghout zit in een rolstoel achter zijn drumstel. Een ongeval op de werkvloer. Vrijdag moest de voorstelling worden afgelast, maar tijdens de première, zaterdag, is hij er weer – zittend in plaats van staand.

Schotland is gemaakt door het nieuwste clubje nieuwkomers bij Orkater. Schrijver Lore Dijkman baseerde zich losjes op Arnon Grunbergs Boekenweekgeschenk *De heilige Antonio*, maar ook Becketts *Wachten op Godot* klinkt erin door.

Twee broers wachten in een decor van gele opblaasobjecten op Frank, die niet komt of misschien wel niet bestaat. De verschijning van een meisje (ook Dijkman) doorbreekt hun nietsdoen. “Dat is ons meisje. Wij hebben haar gevonden. Wij hebben haar gehouden zo lang als we konden.” Nog steeds gebeurt er weinig, maar er sluipt wel iets erotisch in het contact tussen de drie.

Dijkman schreef leuke, vervreemdende zinnnetjes waarbij Schellinghout en Freek den Hartogh een prikkelend muziekdecor componeerden: een mix van elektronische pop en verstilde nummers. Het onderstreept het absurdistische karakter van de voorstelling, waarin rare gesprekken even plotseling beginnen als ophouden, muziek spontaan losbarst en een context van tijd en plaats ontbreekt. Aanvankelijk werkt dat goed en geestig, maar na verloop van tijd begint het te schuren. De drie lijken uitsluitend te bestaan bij de gratie van hun eigen grillige fantasie en dat is te weinig om de aandacht vijf kwartier vast te houden.

Joukje Akveld